

В същото това време готича енотът Ралф, най-добрият приятел на Бодливка.

– Как си? Добре ли си? – попита загъхано той. – В гората разправят, че се е появил някакъв страшен мечок, който се е настанил в съседната къща. Всички са изплашени до смърт. Аз също, признавам си!

Таралежката Бодливка се беше излегнала в хамака пред къщата си и с наслада отпиваше студен ябълков сок, когато неочаквано видя огромен бял мечок с куфар.

Мечокът мина бавно покрай дома на Бодливка, изгледа я и влезе в съседната къща.

– Но той не е направил нищо лошо! Защо сте толкова изплашени? – учуди се Богливка.

– Как така защо? Как така защо? – подскочи Ралф. – Страх ни е да не ни изяде!

Точно тогава белият мечок неочаквано излезе от къщата. Носеше голям празен чувал. Ралф се смрази. Мечокът го погледна с големите си черни очи и тръгна към гората.

Не мина много време, той се върна, но този път чувалът беше пълен. Ралф се разтрепери от глава до пети.

– Виждаш ли! Разбра ли! Уловил е за вечеря някакви животни и ги е вързал в чувала. Аз изчезвам от тук!

И преди Богливка да мигне, енотът сякаш потъна вгън земя.